



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۲۶/۰۵/۱۹

دوديال

طبیعی سرچینی(ثروتونه) څنگه او ولى مصیبت کيږي

تر زمکې لاندې، د زمکې پرمخ او له زمکې پورته طبیعي شتمنی یو نعمت دی، خو ځینو ته مصیبت ګرځي. د دغو سرچینو ارزښت معاصر اقتصاد کې ډېر اوچت او آن ځینې یې ستراتیژیکي منابع/سرچینې بلل شوي دي. په نړۍ کې روسیه د ۷۵ تریلیون ډالرو په ارزښت، د امریکا متحده ایالات د ۴۵ تریلیون ډالرو، سعودی عربستان د ۳۴.۴ تریلیون ډالرو، کاناډا د ۳۳.۲ تریلیون ډالرو، ایران د ۳۷.۳ تریلیون ډالرو، چین د ۲۳ تریلیون ډالرو، برازیل د ۲۱.۸ تریلیون ډالرو، استرالیا د ۱۹.۹ تریلیون ډالرو په ارزښت پنځيزې شتمني لري. دا ویشنه د هیوادو د مساحت په مقایسه توپیر مومي، مثلاً کویت او وینزویلا د سرچینو د ارزش له مخې لومړی ردیف کې نه دي راغلي، خو د کوچني مساحت او کافی سرچینو له مخې له نورو هیوادو مخکې کیدای شي. دوی پسي عراق او بیا افریقایي هیوادونه دي. افغانستان هم له نیکه مرغه له دې پلوه ډډای دی، خو ارقام یې صرفاً تخمینی ښودل شوي، حقیقي، علمی، مستند تفحصات یې نه دي شوي.

ستونزه دا ده چې دسرچینوله لرلو سره سره؛ ځینې هیوادونه د ملی عاید، بشري شاخصونو(Human Index)، د وګړو د خوشحالی شاخص(خصوصاً جهاني شاخص World Happiness Index، رفاه، غذایی مصونیت، نړیوال پرسټیژ، د ملی شعور کچې، تعلیم، روغتیا او ټولنیزو خدماتو شاخصونه ډېر وروسته دي، آن دا چې د طبیعي منابعو له مخې یو شمېر شتمن هیوادونه تر ټولو بده بیوزلي کې ژوند کوي؛ لکه مراکش، سوډان او افغانستان. له بیوزلي هم بدتره دا چې ځینو هیوادو ته د دوی ثروتونه اټک گرځېدلی دی. لومړی به دا سرچینی وپېژنو، بیا به یې د(اټک کېدو) پر څرنگوالي خبرې وکړو. اقتصاد طبیعي سرچینې داسې تعریفوي:

طبیعی منابع (natural resources) زمور شاوخوا دلاسرسې وړ ارزښت لرونکی محسوس او غیر محسوس شته او ثروتونه دي چې د بشر په لاس نه، بلکې په طبیعي او قدرتی ډول موجود دي. دا د هیوادونو اقتصادي سیستم ته د طبیعت او چاپیریال ارزښتناکه ورکړې دي چې د خلکو په رفاه کې مهم رول لري. دا شتمني د ټول ملت مال بلل کېږي، له حقوقي او قانوني پلوه دغو شتمنیوته غیر منقول شتمنی ویل کېږي، خو که وغواړو چې د تولید شویو امتنعو(اجناسو) او نقدي پانګې سره یې په تفکیک وښیو، نو د (real property) اصطلاح ورته کاروو. اوسنی وخت کې د دغو شتمنیو د ارزښت داوچتیداو او حتا د قلت او قحط (scarcity) احتمال یې دلاندنیو فکتورونو له کبله دی:

د انرژي منبسط استعمال expanded energy، د معدنی منابعو استخراج the exploitation of more diffuse resource، د کرنیز پرکتسونو زیاتېدل (certain agricultural practices) چې په یوشمیر نورو منابعو لکه اوبو، معدن، څنګل او څرخای یې اغیز کړی دی، صنعتي لړګیو ته ډار تیا زیاتیدل او په نتیجه کې د ځنګلونو له منځه تلل. د قحط له ګواښ سره یوځای؛ دا وضعیت د اقلیم د منفي بدلون لامل ګرځېدلی دی. د اقتصادي نظریاتو د تاریخ له مخې؛ Mercantilism (د سوداګرانو مکتب) د اتلسمې پېړۍ ترنیمایي پورې تجارت د اقتصادي پرمختیا لومړنی ضرورت باله، خو وروسته تر هغې فزیوکراتانو پر طبیعي منابعو تاکید وکړ. تر ډیرې مودې پورې همدا مسلطه نظریه وګرځېده چې طبیعي منابع د اقتصادي پرمختیا لپاره یو ضروري عامل دی، مګر د یوشمیر هغو هیوادو ګړندی پرمختګ چې د طبیعي منابعو له پلوه ډډای ندي، لکه جاپان؛ وښوده چې یوځای طبیعي منابع د پرمختیا اساسي عامل ندي، بلکه ډیر داسې هیوادونه شته چې د طبیعي منابعو له پلوه ډیر شتمن دي، خو له اقتصادي او اجتماعي لحاظه بیوزله او وورسته پاتې دي، لکه یو شمیر افریقایي هیوادونه. بوروندي، سوډان، مرکزي آفریقا، افغانستان، سوریه او یمن. د دې بالمقابل ناروي له شپېټو کلونو را دېخوا د خپلو طبیعي سرچینو په ډېر ښه او پلانیزه کارولو سره خپل اقتصاد ته ډیره ښه وده ورکړه. دوی د خپلو سرچینو پانګه د اقتصاد نورو سکتورونو کې ډېره ښه دوران کې راوستله، اوس د نړۍ تر ټولو خوشحال، صحتمند او پرځان وپسا ولس دی.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

ټول مثالونه د تل لپاره صدق نه کوي، خو دا ثابت شوه چې دافغانستان په شان؛ اوسنی پرمختيايي هيوادونه که غواړي پرمختگ وکړي او په ضمن کې خپله خپلواکي وساتي، نو يواځيني لاره ورته د دوی د طبيعي منابعو بڼه مدیریت او د اقتصادي رفاه او ټولنيز پرمختگ لپاره له هغو څخه گټوره استفاده ده. تردې هم لا مهمه داده چې د دوی طبيعي منابع بايد دوی ته په آفت بدل نشي.

طبيعي منابع ملي شتمني ده او دهغو له مدرکه عوايد عامه مالي اقتصاد (PF) دی. د دغو منابعو حدود، بيه، عرضه پلټنه او له هغې جملې د کانونو استخراج او صادرات، دهيواد دننه له هغو کاراخيستنه، دهغو ساتنه، د استخراج اندازه، د هغو د جغرافيايي حدودو سروی او په نښه کول، دی برخو کې علمي څيړني او د ارقامو د نشر اجازه او صلاحيت د دولت (عامه/ملي سکتور) له خوا کيږي، بل چاته يې اجازه نشته. د دولت مهم تدبير دهغو د صادرولو لپاره بيه ټاکنه او د نړيوالو بيو سره سم قراردادونو لاسليک کول دی په تيره بيا زمکه، ځنگلونه، د اوبو منابع او کانونه چې ستراتيژيکي منابع دي. اما د دی معنا دانه ده چې نور منابعو (څرخايونو، وحشي ژوی، کبانو، د هوا جريان(باد) wind power) او د لمر وړانگو ارزښت کم دی يا يې د استفادې اجازه هرچا ته شته. اوس ستراتيژيک منابع د سياست برخه گرځيدلي او آن داستخباراتو آجندا کې شامله شوي (دا ناتوانه، منزوي او ضعيفو حکومتونو ته چلنج او بد خبر دی).

د نن ورځې د معاصر اقتصاد اصلي ټکي د طبيعي منابعو د سيستم مطلوب مدیریت کول او له دې مدرکه د هر پولې واحد ثبتول د مالي وزارت کې او په ملي بودجه کې راوستل دي، چې لاندې مقصدونه لري:

• کفايت او موثريت (efficiency)
• د حقوقو مساوات (equity) د سيمه ييزو خلکو حقوق، مشتري سره دمناسبي ببي ټاکنه، د مساواتوله مخې استخراج او قرارداد،

• د اجرا د وړتيا درلودل (enforceability)

که دا ټکي رعايت نشي او منابع د هغو له ارزش سره سم او په مسلکي تخصصي پوهې تر استفادې لاندې نه وي، بلکې د لوټ او چپاول او غير رسمي او جرمي اقتصاد برخه شي، دا لوی ملی خيانت دی. نوڅکه د طبيعي منابعو د مدیریت برخه کې لاندې ټکي ضروري دي:

- طبيعي منابع استخراج او کار لاندې راوستل، دهغو د واقعي ارزښت سره سم،
- د چاپيريال ساتنې، د خامو موادو د نه ضايع کېدو،
- د اقتصاد وده کې يې د اغېز ليدل کېدل،
- د وگړو د لومړنيو اړتياوو پوره کيدنه،
- ټولنيز عدالت رعايت کېدل،
- د ملي حاکميت او پرستږ کې رول او د حاکميت د درايت اثبات،
- په واقعي مانا خپل واک کې لرل او د شفافيت د ادامنتيا،
- د هيواد دننه د بيلابيلو سيمو د اوسيدونکو او د دوی د محلی پيداوارو او منابعو سره په اړيکه کې فرهنگي تنوع ساتل،

- له طبيعي منابعو د استفادې او د هغو د قرارداد په بهير کې نورې (منضم يا ترکيبي) شتمني په پام کې نيول (ځيني کانونه مرکب دی او له يوې نسبتاً ارزانه مادی سره بله قيمتي ماده هم لري)،

- د منبع په استفاده او استخراج کې د فرهنگي، ابداتي او تاريخي زيان نه اړول،

- د چاپيريال طبيعي بڼه له منځه نه وړل،

- د ايکولوژيکي سيستم ساتنه، حقوقی او قانونی مسایل رعايتول او دملی پرستږ استازيتوب،

- د طبيعي منابعو د استفادې او استخراج په ترڅ کې بين المللی ميثاقونو څخه خبرتيا او دهغو رعايتول.

نن ورځ د بيوزلو هيوادونو طبيعي منابع د چاپيريالی مسایلو او د ټول ملت د نافعيت د ډاډمنيتا په مقصد، د نړيوالو متخصصينو تر مشورې او نظارت لاندې قرارداد او تر استفادې لاندې راځي. پرته له هغه د طبيعي منابعو آفت "Natural Resources Curse" واقع کيږي. د منابعو آفت دا دي چې پردې يې ورڅخه لوتوي، يا دنامسلکي استخراج او کارولو له امله چاپيريالی ستونزی زياتوي، قاچاق او په نيمه بيه پلورې وگړي مفتخوره عادت کوي، ارزانه پلورل او د هغو په پيسو ژوند تېرول دوی له تعليم، علمی تحقيق او تکنالوژي فهم څخه شاته غورځوي او بالاخره يې نړيوال پرستږ خاورو سره برابرېږي. همدا اوس عربان په دا ډول آفت اخته شوي دي. دوی خپل طبابت، تکنالوژي، دفاعی ځواک او وسله، نامتو پوهنتونونه او نړيوال مستقلانه او متحدانه دريځ نه لري. عربی شيخان غربی هېوادو کې په عياشيو بوخت، خو ځوان نسل يې له تحصيل بی برخي او په فتنو کې ډوب دی. درې سوه ميليون عربو د غزې د وړوکي او بيوزله ولس دفاع ونشوه کولای. کله چې د امريکې ولسمشر ورغی دوی ورته دتملق هرکلی ووايه او د نړی مطبوعاتو مسخري ورباندې وکړې، خو دامريکې همدا ولسمشر چين ته په ډېر درناوی سره ولاړ، دا ځکه چې چين د عربو په پرتله تکنالوژي او اوچت ملی شعور او تعليم لري.

زموږ آفت بيا تر عربو او افريقايي بيوزلانو هم زيات دى: مور خپل طبيعي منابع يا لوب، قاچاق او په نيمه بيه پلورو يا مو مفته له لاسه وځي، دهيواد د ځنگلونو له نيمايي زيات مساحت لوڅ او ځنگل له منځه ولاړ، د دى په پايله لوى طبيعي آفتونه لکه سيلاوونه، بيديا كيدل، د اوربستونو كمښت، د هوا توديدل او د ميوه لرونكو ونو له منځه تلل دي. د معادنو لپاره لازم مديريت او زيربناوى نه لرو، دا به راتلونكى كى په آفت واوړي، يو شمير هغه هيوادونه چې د خپلو پريمانه طبيعي شتمنيو د استخراج او پلورلو له امله پوره بډاى شوى دى، د بشپړې عياشى او غفلت په لورى تللى دى. دوى د نړۍ د نويوكتشفياتو، اختراعاتو، ادبي پنځونو، هنري خلاقيت، كلتوري لاسته راوړنو، په نړيواله كچه سياسي لابيگري، په ريښتني معنا مطبوعاتو، تخنيكي او صنعتي توليداتو، علمي تجربو او دې ته ورته مسايلو كې ډير وروسته پاتې او گوښه شوي دي، كه څه لرى هم د نورو هيوادونو د متخصصينو د استخدام او د نورو هيوادو د توليد شوى تكنالوژۍ له برکته دى(لکه مراکش چې اوس بيخي فرانسې پورې تړلې پاتې دى). يا سعودى عرب چې د بيخرته پريمانه پيسو او شتمنيو په لرلو سره سره، په پورتنيو مواردو كې د اسرانيلو، جاپان، سنگاپور، كوريا... په شان كوچنيو او بى سرچينو هيوادونو تر بريده نشى رسيدلاى. اندېښنه دا ده چې د عناصرو د تعويض يا هم د ځمكې له اتموسفير بهر د نويو انرژيكي منابعو په كشف سره ممكن د دوى د يواځنى منبع(نفوتو) ارزښت ډير تيب يا حتا له منځه ولاړ شى، بيا به دغه ډول هيوادونه دنتش لاس له امله، په ټولو ساينسى او سياسي برخو كې نورو ته اړ وي. له دې پرته د دوى د شتمنو خلكو يو شمير بوختياوي ډيرې شرمونكى دي. عربان همداوس دخپلو تيلو پيسي په وسلو وركوي او له امريكې او فرانسې وسلې پيري، خو عملا د اسرانيلو د دوه درى لکه پوځ مقابل كى د دفاع توان نه لري. شيخان يې بهر ملكونو ته د يوه ډله ښځو او پسونو سره روان وي، دنيا ورته حيرانه وي.

زموږ هېواد كې يې يو بد مثال د محل دخلكو نارضايتى ده. د بيلگې په توگه همدا اوس دبدخشان غريب ولس د خپلو معادنو د لوب څخه شكاييت كوي. هغومره د كيندنې ماشينيرى چې تېرو دريو كلونو كى هلته لېږدول اوپه غير تخصصي كار(لوټلو) بوخته شوى، دنړۍ هيڅ صنعتى سيمه كې مثال نه لري. بدخشان كى د معادنو د استخراج اوسنى بني د سيمي اوبه ككړى او محيط يې فوق العاه زهري كړى دى. دلته طبيعي منابعو سره چلندد ولسونو تر منځ د تشويش، زره بدوالي او ناندريو لامل هم شوى.

د ضعيف، بى كفايته او بى تخصصه حاكميت په حالت كې منابع هغه وخت په افت بدليږي چې سيمه د مافيا، قاچاقچيانو يا پرديو لاس ته ولويږي، يا د محل بومي خلك په غير فني او ناقانونى ډول هغه تر استفادې لاندې راولي. ځينې وخت آن د هيواد دنجزبي خطر رامنځته كوي؛ملى گټوته غير وفادار او قشري حاكميتونه ملې منابع دخپلو نامشروع گټو او ډلگى په موخه يا وريا پلوري يا بې جريانى منابع له لاسه وځي، ځينى وخت دولت د طبيعي منبع په عايدو ډيره ډډه لگوي، خو دنتشباتو نوبت ته چندان پاملرنه نه كوي، دا علت د دې سبب گرځي چې مولدين او متشبين د لوړ عايد او باكفيته توليد خواته و نه هڅول شي، او داخلى توليد ته انگيزه كمه شي، نو ځكه د يو شمير طبيعي بډايو منابعو لرونكو هيوادو دوه پر درېيمه برخه خلك په بيوزلى كې ژوند كوي. بل مثال يې دادى چې د طبيعي منابعو له مدرگه مقاماتو يا بومي اوسيدونكو ته د زياتو عايدو په ترلاسه كيدو سره مالى فساد رواج مومي.

د آفت كېدو بل مثال دا دى چې ضعيف حاكميت د منابعو(معدن) د پلورولو په پيسو متكي، خو خپله كومه احتياطي برنامه نلري، دخپلو ته پاملرنه نه كوي، بيمې ته پام نه كوي، د طبيعي ناوړه پېښو مديريت، د بشرى نړيو روزنى، پر عايداتو تصاعدى مالياتو ته يې پام نه وي او موثر بانكى سيستم هم نه لري، نو ځكه د ركود په پېښېدو سره بيوزلي سره مخامخ كيږي.

دلته موخه دا نده چې طبيعي منابع ورتو او دچلپيا كړښه ورباندې وركارو، يا يې خامخا يو هيواد ته خطر، زيان يا افت ووبلو، بلكې مهمه داده چې طبيعي منابع دثروت او د ولسونو د نيكم رغى په توگه وپيژنو، هغه بايد مديريت كړو، پاليسى او ستراتيژي ورته ولرو او د هغود مالكييت او د راتلونكى مسؤليت منلو احساس موجود وي، له هغو څخه د يوې پانگې په توگه استفاده وشى، پرته له دې چې له كمې يا كفي پلوه زيانمنى شي. يعنى د پانگې له گټې بايد استفاده وشي، خو اصلي پانگه بايد سالمه او ثابته راتلونكو نسلونو ته محفوظه پاتې شي.

هغه هيوادونه چې خلك يې د وېښتيا او روڼتيا پړاو ته رسيدلي او د ملې شعور كچه يې اوچته ده، دوى ته د دوى منابع افت نه، بلكې شتمنى او هوساينه ده. اصلاً دغه بحث په اقتصاد، سياست، پاليسي جوړونه او حقوقو كې د ملې شتمنيو په هكله د خبر وركوونكى او انگيزه وركوونكي مشترك بحث په توگه مطرح كيږي.

افغانستان د خپلو طبيعي شتمنيو له پلوه يو بډاى هيواد دى. دغه هيواد نه يواځې د كانونو له پلوه (چې ارزښت يې تر درې ترليون ډالرو تخمين شوى)، شتمن دى، بلكې د اقليمى او وحشى ژوند دتنوع، دلمر دورانگو، باد، سيندونو او خوړو اوبو، كرنيزې ځمكې، څرخايونو او ځنگلونو له پلوه بډاى دى. دلته د مندليف د جدول تقريباً ټول عناصر شته. يواځې د تيزو ډولونه يې له ۲۰۰ ډولو څخه زيات دى. په مناسبه زاويه ټول كال كې ۲۷۰ ورځې لمر لرى !! او د سيندونو جريان يې يوه ثانيه كې تر ۷۰مليارد مكعب مترو اوږي. افغانستان به شايد د راتلونكى عصر د تر ټولو قيمتي اقتصادى مادې، يعنى روانو اوبو او سيندونو او دفنى كدر او د استخراج د ناتوانى له كبله به يې كانونه له لوى خطر سره مخامخ وي(يواځې ليټيم، بورانيم، مس، وسپني، سروز زرو، لاجورد...ته اشاره نه كوو)، آن دا چې د باد او لمر له وړانگو كار نشى اخيستلاى. باد، لمر او اوبه جريانى منابع دى چې هره شيبه وريا له لاسه وځي. كه مور

په دې هکله ځان بيدار او هوښيار نه کړو، نوپه ډير نازک حالت کې به واقع شو. زموږ لپاره آفت بې اتفاقی ، د خرافاتو وريځ، د لوړې تهديد، د جهل زولني، د اوهامو او خرافاتو تر تيارې د نفاق او تعصباتو توپانونه دي. که خلک له عصري تعليم بي برخي، حاکميت بې کفايته ، د ملی خوځښتونو او د شعور وپښيدو مخه نيول شوي، د تطميع، تخدير، تبليغ، تهديد، تحقير، تکفير، تډویرله وسایل شپه- ورځ فعال وي، ملت دتباهي کندی ته غورځوي. په دې هيله چي مورته دغه منابع آفت نه، بلکي نعمت وگرځي. هغه قشري حاکميتونه چي اداري يې له مسلکي او تخصص لرونکو کارکوونکو تشي دي، د ملی شتمينو ساتنه او مديريت نشي کولای، دوی نبايد نړيوالوسره د قراردادونو يا رسمي ناستو وړ وبلل شي، دا ځکه چي د پنځيزو زيرمو او طبيعي شتمنيو په هکله هره پريکړه، د قرارداد يا د معاهداتو لاسليک کول ځانگړی پوهه او درايت غواړي، دغه ډول درايت په قشري حاکميت کې نشته، بلکي در راتلونکی لپاره يو آفت گرځي.

(دوام لري)

د پاڼو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکني د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ